

זהר הקדוש מתוך מדבש

על
הפרשה
ועניני
דיומא

לוח עמוד היומי בזה"ק - פרשת נח

חלק א - פרשת בראשית		
יום	וינא	מתוך מדבש
ראשון	לח ע"ב	חמ-חמה
שני	לח ע"א	חמ-חמא
שלישי	לח ע"ב	חמ-חמו
רביעי	לח ע"א	חמ-חמא
חמישי	לח ע"ב	חמ-חמו
שישי	לח ע"א	חמ-חמו
שבת	לח ע"ב	חמ-חמו

לשמייעת שיעורי עמוד היומי
- ברשה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

י"ל בעזרה שית"ע
בית הזהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

עלון מס' 411 | פרשת בראשית תשפ"ז

ענין ההבדלה על היין והרחת הדסים במוצאי שבת

הבדלה במוצאי שבת, בין אנון דשליטין ביומי חול לשבת, וכד נפיק שבת, סלקא מגיהנם חד סטרא מעינא בישא, (ס"א טסירא ממנא בישא), דבעא לשלטא, בשעתא דאמרין ישראל (תהלים צ"ו) ומעשה ידינו פוננה עלינו, ונפיק מההוא דרגא דאקרי שמאלא (נ"א שאולה) ובעי לאתערבא בזרעא דישראל, ולשלטא עליהו דישראל.

וישראל עבדי עובדא בהדס וביין ואמרי הבדלה, ואתפרש מנייהו, ומאיך ההוא סטרא ועאל לדוכתיה בשאול, אתר דקרח וסיעתיה תמן, דכתיב, (במדבר טו לג) ויירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה, ואנון לא נחתה תמן עד דעבדי ישראל הבדלה מנהון, דכתיב (שם פסוק כא) הפדלו מתוך העדה וגומר.

מתוך מדבש

ענין ההבדלה על היין והרחת הדסים במוצאי שבת

הבדלה במוצאי שבת ובדרך אגב מפרש את ענין ההבדלה במוצאי שבת, שהוא כדי להבדיל בין אנון דשליטין ביומי חול שהם כחות החיצונים שהיו נחפאים כל יום שבת בנקבא דתהומא רבא, לשבת לבין כחות הקדשה השולטים בשבת, וכד נפיק שבת סלקא מגיהנם חד סטרא מעינא בישא במוצאי שבת עולה מהגיהנם משחית אחד הממנה על עין הרע, דבעא לשלטא ורוצה לשלוט ולהרע לישראל, אבל בשעתא דאמרין ישראל בשעה שאומרים בני ישראל ומעשה ידינו פוננה עלינו ולפי שפסוק זה אמרו משה כשהביאו אליו את המשכן (רש"י שמות לג מג), שברכם שלא תשלט עין הרע במעשה ידיהם, לכן לא יכול זה הממנה להרע לישראל בעין הרע כשאומרים פסוק זה, (ועוד פי גשגת כל הקלפות לסורות נקבא דתהומא רבא, ואחר הבדלה יוצאות ממחסרם בכת גדול ורעות לשלוט במעשה ידיהם על ישראל שיהם המנות והתפלות, וכשישראל אומרים ומעשה ידינו פוננה עלינו, אז חוזרת הארת שבת להאיר בשעת תפלות החל בנשמותינו בסוד אור חזר, ועזרת אומנו להתפלל בקוה, ועל ידי הארת השבת אינם יכולות

לשלוט בחורטנו ובתפלותנו), ונפיק מההוא דרגא דאקרי שמאלא ויצא ממדרגת השמאל של הסטרא אחרא, ובעי לאתערבא בזרעא דישראל, ולשלטא עליהו דישראל ורוצה להתערב בזרע ישראל ולשלוט עליהם.

וישראל עבדי עובדא בהדס אז ישראל מריחים בהדס הרומז לחסד, וביין ומבדילים על היין הרומז לגבורה, ואמרי הבדלה כדי להמתיק הגבורה בחסד, ועל ידי זה ואתפרש מנייהו ומאיך נבדל מהם ונשפל ההוא סטרא אחרא, ועאל לדוכתיה בשאול וחזור למקומו לשאול תחתית, אתר דקרח וסיעתיה תמן דכתיב ויירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה כי רוצה לדמות את ענין ההבדלה במוצאי שבת להבדלה דקרח, שעל ידי שנתדבק בקלפה ירד לשאול, אשר לשם יורדת זאת הקלפה הממנה על עין הרע כשעושים ישראל הבדלה במוצאי שבת, ואנון לא נחתה תמן עד דעבדי ישראל הבדלה מנהון, דכתיב הפדלו מתוך העדה וגומר וקרח וסיעתו לא ירדו לשם עד שישראל התבדלו מהם, הרי שבכל הבדלת הגבורה יורד צד הקלפה לשאול. (דף יז ע"ב, ובביאורינו כרך א עמ' ריה-ריט)

בְּכֹל לַיְלָה עוֹלָה רוּחַ הָאָדָם מִגּוּפוֹ לְתוֹךְ הַשְּׂכִינָה

בַּר נֶשֶׁ לְתַתָּא אֵית לִיה דִּיּוֹקְנָא וְצִיּוּרָא, וְלֹא אִיהוּ בְּקִיּוּמָא כְּגוּוֹנָא דְהִנֵּי דְלַעֲלֵלָא, צִיּוּרָא וְדִיּוֹקְנָא דְלַעֲלֵלָא מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוֹן כְּמָה דְהוּיִין בְּלֹא מַלְבוּשָׁא אַחְרָא לְאַצְטִיירָא, וּבְגִין כֶּךָ אֲנוּן בְּקִיּוּמָא תְדִיר.

צִיּוּרָא דְאָדָם לְתַתָּא מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוּ בְּמַלְבוּשָׁא, וְלֹא כְּגוּוֹנָא אַחְרָא, וּבְגִין כֶּךָ קִיּוּמִין בְּקִיּוּמָא זְמַן וְעֵדָן, וּבְכֹל לַיְלָה וְלִילִיָּא מִתְפַּשֵּׁט רוּחָא מִהָאִי מַלְבוּשָׁא וְסָלְקָא, וְהָהוּא אֵשָׁא דְאַכְלָא אָכִיל לִיה, וּבְתַר אַתְהֵדֵר כְּמַלְקָדְמִין וּמְצַטִּירִין בְּלְבוּשֵׁיהוּ, וּבְגִין כֶּךָ לִית לֹון קִיּוּמָא כְּאֲנוּן דִּיּוֹקְנִין דְלַעֲלִיל, וְעַל דָּא כְּתִיב (אִיכָה ג כג) חֲדָשִׁים לְבָקָרִים, בְּנֵי נֶשָׁא דְאֲנוּן חֲדָשִׁים בְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא. מֵאִי טַעְמָא רַבָּה אָמוּנְתָךְ, רַבָּה אִיהוּ וְלֹא זְעִירָא, רַבָּה אָמוּנְתָךְ וְדָאִי, רַבָּה דִּיכְלָא לְנֻטְלָא כֹּל בְּנֵי עֲלָמָא וְלֹאכְלָלָא לֹון בְּגוּהָ.

הַחֲלָק הָרוּחָנִי דְהֵינּוּ הָרוּחַ הוּא הַנִּקְרָא אָדָם

כֹּל רוּחָא אַקְרִי אָדָם, רוּחָא דְסִטֵּר קְדִישָׁא, גּוּפָא דִילִיָּה לְבוּשָׁא אִיהוּ, וְעַל דָּא כְּתִיב (אִיוב י

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

בְּכֹל לַיְלָה עוֹלָה רוּחַ הָאָדָם מִגּוּפוֹ לְתוֹךְ הַשְּׂכִינָה

בַּר נֶשֶׁ לְתַתָּא אֵית לִיה דִּיּוֹקְנָא וְצִיּוּרָא אָדָם הַתַּחְתּוֹן יֵשׁ לוֹ צֵלִם וּדְמוּת בְּסוּד חֲלוּקָא דְרַבְּנָן הַמְּלִכִּישׁ עַל הַנֶּשֶׁמָה שֶׁהִיא הַצִּיּוּרָה, וְלֹא אִיהוּ בְּקִיּוּמָא כְּגוּוֹנָא דְהִנֵּי דְלַעֲלֵלָא וְעַם כָּל זֶה אֵין אָדָם הַתַּחְתּוֹן חֵי לְעוֹלָם כְּמוֹ הַמְּלָאכִים הַקִּיּוּמִים, כִּי צִיּוּרָא וְדִיּוֹקְנָא דְלַעֲלֵלָא הַצִּיּוּרָה וְהַדְמוּת שֶׁל הַמְּלָאכִים הַנִּקְרָאִים עֶשֶׂב, מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוֹן כְּמָה דְהוּיִין בְּלֹא מַלְבוּשָׁא אַחְרָא לְאַצְטִיירָא הַצִּיּוּרָה שֶׁלֹּהֶם מִתְלַבֶּשֶׁת בְּגוּף שֶׁהוּא גַם בֶּן רוּחָנִי בְּלֹא שׁוּם לְבוּשׁ גִּשְׁמִי, וּבְגִין כֶּךָ אֲנוּן בְּקִיּוּמָא תְדִיר לְכֹן הֵם חֵיִים לְעוֹלָם.

אַבְל צִיּוּרָא דְאָדָם לְתַתָּא מְצַטִּירִין בְּצִיּוּרֵיהוּ בְּמַלְבוּשָׁא נִשְׁמַת אָדָם הַתַּחְתּוֹן מְלַבֵּד לְבוּשׁ הַצֵּלִם וְהַדְמוּת מִתְלַבֶּשֶׁת הַנֶּשֶׁמָה עוֹד בְּלְבוּשׁ גּוּף גִּשְׁמִי, וְלֹא כְּגוּוֹנָא אַחְרָא וְאֵינוּ כְּדָגְמַת גּוּף הַמְּלָאכִים, וּבְגִין כֶּךָ קִיּוּמִין בְּקִיּוּמָא זְמַן וְעֵדָן לְכֹן חֵיִים רַק זְמַן קְצוּב וְאַחֵר כֶּךָ הַגּוּף כֹּלָה בְּעֶפֶר, וְגַם יֵשׁ לָהֶם קְצַת דְמִיּוֹן עִם הַמְּלָאכִים הַמִּתְבַּשְּׁלִים, כִּי וּבְכֹל לַיְלָה וְלִילִיָּא מִתְפַּשֵּׁט רוּחָא מִהָאִי מַלְבוּשָׁא, וְסָלְקָא כֹּל לַיְלָה מִתְפַּשֵּׁט רוּחַ הָאָדָם מִגּוּפוֹ וְעוֹלָה בְּסוּד הַתַּעֲוִירוֹת מִלְמַשָּׁה לְתוֹךְ הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה], וְהָהוּא אֵשָׁא דְאַכְלָא אָכִיל לִיה וְהַמְּלָכוֹת

[וְהַשְּׂכִינָה] שֶׁהִיא אֵשׁ אוֹכֶלֶת קוֹלְטָתָהּ בְּסוּד (פְּסָלִים ל א ו) בִּידָךְ אֶפְקִיד רוּחִי, וּבְתַר אַתְהֵדֵר כְּמַלְקָדְמִין וּמְצַטִּירִין בְּלְבוּשֵׁיהוּ וְאַחֵר כֶּךָ בְּבִקְרַת הָרוּחוֹת מִתְחַדָּשִׁים וְחוּזִרִים לְעוֹלָם הַזֶּה וּמִתְלַבֶּשִׁים בְּגוּפָם שֶׁהוּא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתָם, וּבְגִין כֶּךָ לִית לֹון קִיּוּמָא כְּאֲנוּן דִּיּוֹקְנִין דְלַעֲלִיל וְלְכֹן אֵינָם חֵיִים לְעוֹלָם כְּהַמְּלָאכִים, וְעַל דָּא כְּתִיב חֲדָשִׁים לְבָקָרִים פְּרוּשׁ בְּנֵי נֶשָׁא דְאֲנוּן חֲדָשִׁים בְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא הֵם בְּנֵי אָדָם הַמִּתְחַדָּשִׁים כֹּל יוֹם וְיוֹם בְּבִקְרַת.

וּמִמְשִׁיךְ לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק וְאָמַר מֵאִי טַעְמָא רַבָּה אָמוּנְתָךְ רַצָּה לֹוֹמַר מֵאִי טַעְמָא רַבָּה אִיהוּ וְלֹא זְעִירָא פְּרוּשׁ הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא נִקְרָאת אָמוּנָה מֵהַטַּעַם שֶׁהִיא נִקְרָאת גְּדוּלָּה וְלֹא קִטְנָה, וּמִתְרַץ רַבָּה אָמוּנְתָךְ וְדָאִי, רַבָּה דִּיכְלָא לְנֻטְלָא כֹּל בְּנֵי עֲלָמָא וְלֹאכְלָלָא לֹון בְּגוּהָ לְפִי שִׁיכוּלָהּ לְהַכִּיל בְּקִרְבָּהּ כֹּל רוּחוֹת בְּנֵי אָדָם.

(דף יט ע"א, ובביאורינו כרך א עמ' רמא-רמב)

הַחֲלָק הָרוּחָנִי דְהֵינּוּ הָרוּחַ הוּא הַנִּקְרָא אָדָם

כֹּל רוּחָא אַקְרִי אָדָם הֵינּוּ רוּחָא דְסִטֵּר קְדִישָׁא פְּרוּשׁ חֲלָק הָרוּחָנִי נִקְרָא אָדָם, אַבְל גּוּפָא דִילִיָּה לְבוּשָׁא אִיהוּ הַגּוּף הוּא רַק לְבוּשׁ הַנֶּשֶׁמָה וְאֵינוּ נִקְרָא אָדָם, וְעַל דָּא כְּתִיב עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי וְגוֹמַר, וּמִפְּרֵשׁ בְּשָׂרָא

יא) עור ובשר תלבישני וגומר, בשרא דאדם לבושא איהו, ובכל אתר כתיב (שמות ל לב) בשר אדם, אדם לגו, בשר לבושא דאדם גופא דיליה.

טסירין דלתתא דאתהתך בהתוכא דרוחא דא, אצטירי מניה ציורין דאתלבשן בלבושא אחרא, כגון ציורא דבעירי דכין, (דברים יד ד-ה) שור שה כשבים ושה עזים, איל וצבי ויחמור וגומר.

אנון דבעין לאתפללא בלבושא דאדם, ההוא רוחא פנימאה דאנון סטריין (ס"א ציורין), סליק בההוא שמא דאתקרי בה גופא דיליה, לבושא דההוא שמא בשר שור, שור איהו פנימאה דההוא גופא, בשר דיליה לבושא, וכן פלח.

כגוונא דא בסטרא אחרא מסאבא, רוחא דאתפשט בשאר עמין, נפקא מסטרא דמסאבו, דלאו איהו אדם, ובגין כך לא סליק בשמא דא, שמא דההוא רוחא טמא, לא סליק בשמא דאדם, ולית ביה חולקא.

גופא דיליה לבושא דההוא טמא, בשר טמא יטמא לגו, בשר לבושא דיליה, בגין כך בעוד

מתוק מדבש

בה גופא דיליה הרוח הפנימי שיש בבהמות יש לו אותו השם שנקרא בו הגוף שלו, ומפרש כגון לבושא דההוא שמא בשר שור, שור איהו פנימאה דההוא גופא, בשר דיליה לבושא רצה לומר לבוש של נפש השור נקרא בשר וגוף השור, ושם שור הוא הפנימיות והנפש של הבהמה, וכן פלח וכן הוא בכל הבהמות ובכל הדברים שיש בהם פנימיות, שהבשר והגוף נקרא על שם הפנימיות. (מק"מ ומפרשים)

כגוונא דא בסטרא אחרא מסאבא ויבדמה לזה יש בצד הטמאה, ומפרש רוחא דאתפשט בשאר עמין נפקא מסטרא דמסאבו דלאו איהו אדם הרוח שמתפשט בגוים יוצא מצד הטמאה דהיינו משלש קלפות הטמאות, ואין להם צלם דקדשה הנקרא אדם, ובגין כך לא סליק בשמא דא לכן לא נקראים בשם זה אדם, ואמר שמא דההוא רוחא טמא שם הרוח שיש לגוים הוא טמא בדלקמן, לא סליק בשמא דאדם אותו רוח אין לו שם אדם, ולית ביה חולקא ואין בו חלק בקדשה.

ומבאר גופא דיליה לבושא דההוא טמא הגוף של הגוים הוא לבוש להרוח הנקרא טמא, ולכן נקרא הגוף בשר טמא, ומפרש "טמא" היינו לגו (ס"ג לו"ל) הרוח הנקרא טמא הוא בפנים, בשר לבושא דיליה הבשר לבוש של הרוח, בגין כך בעוד דשרי ההוא

דאדם לבושא איהו להנשמה, ובכל אתר כתיב בשר אדם, ומפרש אדם לגו הנשמה הנקראת אדם היא בפנים, בשר לבושא דאדם הבשר הוא רק לבוש של האדם, גופא דיליה הוא גוף להנשמה.

טסירין דלתתא הם רוחות של החיצונים שהם למטה, דאתהתך בהתוכא דרוחא דא פרוש שנתהתכו ויצאו מסיגי הקדשה, (מלשון פסוק יסוקאל כב כג) פתוח פסוק דחוף פור פן פסכו דחוקה, שפירושו יקח מפתח, והפונה על קלפת גנה שמשם נמשכו ויצאו נפשות הבהמיות דישראל, וגם נפשות הבהמות וחיות הטהורות, ומפרש אצטירי מניה ציורין דאתלבשן בלבושא אחרא מהקלפת גנה נצטירו ויצאו מיני ציורי נפשות שמתלבשות בלבושים וגופים בצורות אחרות, כגון ציורא דבעירי דכין כמו הנפשות של בהמות טהורות, כמו שכתוב בתורה שור שה כשבים ושה עזים, איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר, רצה לומר כל מיני בהמות וחיות טהורות שיצאו מקלפת גנה, (הנה הפורה הקדשה פורטת שלש פהמות טהורות ושבע חיות טהורות, כנגד העשר ספירות).

אנון דבעין לאתפללא בלבושא דאדם אותם שרוצים להכלל בגוף אדם דקדשה כדי להתקן ולחזור לשרשם, ורצה לומר כי על ידי שבגו אדם אוכלים את בשר הבהמות והפכות ונעשות לגוף אדם, ההוא רוחא פנימאה דאנון סטריין סליק בההוא שמא דאתקרי

דְּשָׁרֵי הַהוּא רוּחָא בְּהַהוּא גּוּפָא אֲתֵקְרִי טָמָא, נִפְק רוּחָא מֵהַהוּא לְבוּשָׁא לָא אֲקָרִי טָמָא, וְלָא סָלִיק הַהוּא לְבוּשָׁא בְּשָׂמָא.

טְסִירִין לְתַתָּא דְאַתְהֵתָּךְ בְּהַתּוּכָא דְרוּחָא דָא, אֲצִטְיִין מִנִּיהּ צִיּוּרִין דְאַתְלַבְּשֵׁן בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא, כְּגוֹן צִיּוּרֵי בְּעִירֵי מְסָאֲבִי, וְאוּרִייתָא פִּתְחָא בְּהוּ (וִיקְרָא יא כט) וְזֶה לָכֶם הַטָּמָא, כְּגוֹן חֲזִיר וְעוֹפֵי וּבְעִירֵי דְהַהוּא סְטָרָא, רוּחָא סָלִיק בְּהַהוּא שְׂמָא, גּוּפָא לְבוּשָׁא דִילִיָּה, וְגוּפָא בְּשׂוֹר חֲזִיר אֲקָרִי, חֲזִיר לָגוּ, בְּשָׂרָא לְבוּשָׁא דִילִיָּה.

וּבִגִּין כֶּף אֱלִין תִּרִין סְטֵרִין מִתְפָּרְשֵׁן, אֱלִין אֲתַפְלִילוּ בְּרֹזָא דְאָדָם, וְאֱלִין אֲתַפְלִילוּ בְּרֹזָא דְטָמָא, כֹּל זֵינָא אֲזִיל לְזִינִיָּה וְאַתְהֵדֵר לְזִינִיָּה.

מִתּוֹק מִדְּבָשׁ

פִּתְחָא בְּהוּ וְזֶה לָכֶם הַטָּמָא לְהוֹרוֹת שְׂיָצָאוּ מִמְּקוֹם טָמָא, דְּהֵינּוּ מִשְׁלַשׁ קְלָפוֹת טָמְאוֹת, כְּגוֹן חֲזִיר וְעוֹפֵי וּבְעִירֵי דְהַהוּא סְטָרָא כֹּל מִינֵי בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת טָמְאוֹת, רוּחָא סָלִיק בְּהַהוּא שְׂמָא שְׁהֵרוּחַ שֶׁל צַד הַטָּמֵא נִקְרָא בְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם, גּוּפָא לְבוּשָׁא דִילִיָּה, וְגוּפָא בְּשׂוֹר חֲזִיר אֲקָרִי הַגּוֹף נִקְרָא רַק בְּשׂוֹר חֲזִיר, חֲזִיר לָגוּ שֵׁם חֲזִיר הוּא הָרוּחַ שֶׁבִּפְנִים, בְּשָׂרָא לְבוּשָׁא דִילִיָּה וְהַבְּשָׂר הוּא רַק הַלְבוּשׁ.

וּבִגִּין כֶּף אֱלִין תִּרִין סְטֵרִין מִתְפָּרְשֵׁן לָכֵן אֵלּוּ הַשְּׁנֵי צַדִּים נִבְדָּלִים זֶה מִזֶּה, אֱלִין אֲתַפְלִילוּ בְּרֹזָא דְאָדָם צַד הַקֹּדֶשׁ נִכְלָל בְּסוּד אָדָם, וְאֱלִין אֲתַפְלִילוּ בְּרֹזָא דְטָמָא וְצַד הַטָּמֵא נִכְלָל בְּסוּד הַטָּמֵא, כֹּל זֵינָא אֲזִיל לְזִינִיָּה וְאַתְהֵדֵר לְזִינִיָּה כֹּל מִן הוֹלֵךְ לְמִינוֹ, וְחֲזִיר לְמִינוֹ אַחֵר מִיתָתוֹ. (דף כ ע"ב, ובבאורינו כרך א עמ' רנה-רנו)

רוּחָא בְּהַהוּא גּוּפָא אֲתֵקְרִי טָמָא לְפִי שְׁרוּחַ הַפְּנִימִי שֶׁל הַגּוֹי הוּא מִשְׁלַשׁ קְלָפוֹת טָמְאוֹת וְנִקְרָא טָמָא, לָכֵן בְּחִיּוֹ נִקְרָא טָמָא, נִפְק רוּחָא מֵהַהוּא לְבוּשָׁא לָא אֲקָרִי טָמָא כְּשֶׁמֶת וְיָצָא מִמֶּנּוּ רוּחַ הַטָּמֵא שׁוֹב לָא נִקְרָא הַגּוֹף טָמָא, וְלָא סָלִיק הַהוּא לְבוּשָׁא בְּשָׂמָא וְלָא נִקְרָא אוֹתוֹ הַגּוֹף טָמָא אֲלָא שֵׁם בְּשׂוֹר עָלָיו בְּשָׂרָא בְּשׂוֹר נִבְלוֹת, (וְאֵין לָכֵן זֶה שְׂמֵיכֹת לְמַה שֶׁמִּנְאָר כְּמִסְכַּת יְצִיּוֹת דף סא עמוד א, שְׁגִי בְּמוֹתוֹ מִטָּמֵא כְּמִנְעָה וְכַמֶּשֶׁל). (מק"מ ומפרשים)

וּמִפְּרָשׁ עוֹד טְסִירִין לְתַתָּא הֵינּוּ רוּחוֹת הַחִיצוֹנִים שֶׁלֹּמָטָה, דְאַתְהֵתָּךְ בְּהַתּוּכָא דְרוּחָא דָא שְׁנַתְהֵתְכוּ וְיָצָאוּ מִהַתּוּךְ רוּחַ הַטָּמֵא, הֵינּוּ מִשְׁלַשׁ קְלָפוֹת טָמְאוֹת, אֲצִטְיִין מִנִּיהּ צִיּוּרִין דְאַתְלַבְּשֵׁן בְּלְבוּשָׁא אַחְרָא מִצִּיּוּרוֹת מֵהֶם צִיּוּרֵי נִפְשׁוֹת שְׁמַתְלַבְּשׁוֹת בְּלְבוּשׁ וְגוֹף אַחֵר, כְּגוֹן צִיּוּרֵי בְּעִירֵי מְסָאֲבִי כְּמוֹ נִפְשׁוֹת בְּהֵמוֹת הַטָּמְאוֹת, וְאוּרִייתָא

שְׁבַח דֵּא שִׁירָתָא

בְּהַקְדַּמַּת דֶּרֶךְ הַקּוּדֶשׁ (בְּתַחֲלִיל סֵפֶר דְּמִשְׁקָא אֱלִיעֶזֶר עַל הַזּוֹהַר, אוֹת יב) כְּתוּב: כִּי מֵה שְׁמַתְחִיל סֵפֶר הַזּוֹהַר כְּמֵאֵי מוֹר "כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים", הוּא לְהוֹרוֹת שִׁתְּחֻזָּק כֹּל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְלִמּוּד בְּזוֹהַר הַקּוּדֶשׁ אֵף שִׁיעֲבוֹד עָלָיו כְּמֵה נִסְיוֹנוֹת לְהַפְרִיד אוֹתוֹ חֲלִילָה, וְהוּא לְשׁוֹן חִזּוֹק שְׁאֵף עַל פִּי שְׁהָאֲדָם יוֹשֵׁב בֵּין הַחוּחִים שֶׁהֵם לִיצְנֵי הַדּוֹר, עִם כֹּל זֹאת יִהְיֶה כְּשׁוֹשְׁנָה וְלֹא יִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ מִלְּעֶסֶק בְּזוֹהַר הַקּוּדֶשׁ, עֵינִן בְּפָנִים דְּכַרְדִּי וִינַעֵם לָךְ.

(שְׁעָרֵי זֹהַר, שְׁעַר שְׁמִינִי, פֶּרֶק יא)

לְקַבְּלוֹת הַעֲלָן מִיָּד שְׁבִיעַ יֵשׁ לְשִׁלּוֹחַ אִימִיל בְּכַתּוּבָת: 3022233@gmail.com

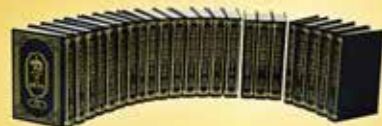
הַזְּוֹהַר הַקּוּדֶשׁ ע"פ "מִתּוֹק מִדְּבָשׁ" הַפִּירוּשׁ הַנֶּפֶלֶא שֶׁהִתְקַבֵּל בְּכָל תַּפְרֻצוֹת יִשְׂרָאֵל

פּוֹרְמַט כִּיס
"וּבְלִכְתֵּךְ בְּדֶרֶךְ"
מִהַדּוֹרֹת ר' יוֹסֵף צְבִי
בְּעֶרְנֵער
(cm 16.5/11.5)

פּוֹרְמַט רִגִּיל (cm 24/17)

פּוֹרְמַט בִּינְיָנִי - מִהַדּוֹרֹת ר' הֶעֱרֵשֶׁל וְעֵבֶעֶר
(cm 17/12)